

Glistrup (FP):

Dansk sociallovgivning er nok så kompliceret, når det skal afgøres, hvornår man kan få udbetalt kontanthjælp eller nogle af de andre offentlige ydelser, hvor længe man er berettiget til det, og hvordan det i givet fald skal beregnes.

Danske regler om støtte til uddannelsessøgende er nok så komplicerede med hensyn til, hvilke betingelser man skal opfylde, hvornår man kan få støtten udbetalt, hvordan den skal beregnes, hvornår den skal ophøre, og hvornår den skal omberegnes.

Dansk arbejdsløshedsunderstøttelseslovgivning er nok så kompliceret, når man skal finde ud af, hvornår man er berettiget til en ydelse, hvor længe man er berettiget til den, og hvordan den skal beregnes.

Der indgår et væld af forskellige faktorer i alle disse beregninger, hvor man skal have et væld af oplysninger om folks forhold, og hvor den ene oplysning kan føre på sporet af den anden og nødvendiggøre, at man må spørge om det ene eller det andet.

Derfor er det uundgåeligt, at der er folk, der får ydelser udbetalt, som de ikke er berettiget til, når man ser på det enkelte system, men det kan unægtelig også glimrende ske ved kombinationer mellem uddannelsesstøtte, arbejdsløshedsunderstøttelse og lignende.

Derfor gælder det ved masseadministrationen af disse ting om, at myndighederne er bedst muligt udrustet, for at der ikke bliver udbetalt for store ydelser, og set fra de offentlige kassers side er det i og for sig ligegyldigt, om der er tale om bevidst svigagtige forhold, ukendskab til reglerne eller en mere eller mindre kvalificeret god tro.

Derfor var det under finanslovforhandlingerne en hjertesag for Fremskridtspartiet at få taget fat på, at vi fik et sæt regler, sådan at fejludbetalingerne kunne begrænses. Vi fik det ind i finanslovaftalen og ventede så på det nærmere lovforslag. Det kom, som fru Lilli Gyldenkilde var inde på, på et ret sent tidspunkt. Vi fik som forligsparti sendt det, jeg tror, det var lige efter påske, og der var et par steder, hvor vi gerne ville have stramninger. Det ville de andre forligspartier ikke gå med til, og så kom forslaget i den skikkelse, det blev fremsat i af finansministeren. Det gik igennem første behandling, anden behandling og udvalgets tillægsbetænkning, at det skulle være uændret.

I dag stiller fru Lilli Gyldenkilde og hr. Lyketoft et ændringsforslag, der afgørende vil forringe indholdet af det finanslovforligsforslag, der var fremsat, og så vil disse to partier, der ikke er blandt finanslovparterne, linde op for statskassen, så der fosser yderligere penge ud, således at den besparelse, som vi har sigtet imod, bliver mindre, end den ellers ville have været.

Hr. Lyketoft kan nok så mange gange beklage sig over, at hvis Fremskridtspartiet vender tommelfingeren ned, kan det ikke gennemføres, men det er nu engang indholdet af et indgået forlig. Vi har måttet sluge mange væmmelige kameler som led i dette finanslovforlig. Når der så er tale om noget, som for os har været væsentligt, kan det ikke nytte noget at få det falske lod på vægtskålen, som forslaget fra fru Lilli Gyldenkilde og hr. Lyketoft er, så vi pludselig skal til at forringe vores finanslovforlig.

Det er helt og aldeles åbenbart, at når man kun kan give indkomstmæssige oplysninger, vil der som bl.a. påpeget af Dansk Socialrådgiverforening, da de var i udvalget i går, et væld af steder ske øgede fejludbetalinger i forhold til, hvad der ellers ville være tilfældet. Det er af afgørende betydning for arbejdsløshedsunderstøttelse og efterlønsudbetaling, som dette direkte vedrører efter dens placering i loven, at man er klar over, hvordan den pågældende færdes, hvad vedkommende i øvrigt er i gang med og eventuelt har af heltidsarbejde eller deltidsarbejde, og om vedkommende er til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis man kun kan give oplysninger om indkomstmæssige forhold – og ikke engang om formueforhold endside om andre ting – bliver virkningen ganske klart den, at der bliver væsentlig flere fejludbetalinger, end der ellers ville være blevet.

Bevares, jeg ved godt, at SF og Socialdemokratiet er ret ligeglade med, hvor stort underskuddet bliver på statsbudgettet, men vi kan ikke som finanslovparti gå med til, at de to partier skal drive os rundt i manegen og stille nogle forslag, der forøger underskuddet på finansloven ved de ekstra fejludbetalinger, som kommer til at finde sted.

Der er f.eks. sådan noget som 200-timers-reglen i efterlønsreglerne, som det vil blive meget svært at kontrollere, når det, man kan få, ikke bliver de samlede oplysninger om de økonomi-